

محیط رسوی و چینه نگاری سکانسی پشته های گلی در بخش زیرین سازند مبارک
(شمال خاور شهریزاد سمنان)

یعقوب لاسمی^۱ و حسین مصدق^۲

^۱ گروه زمین شناسی، دانشگاه تربیت معلم تهران

^۲ دانشکده علوم زمین، دانشگاه علوم پایه دامغان

mosaddegh@dubs.ac.ir

(دریافت: ۸۲/۸/۱۳؛ پذیرش: ۸۳/۸/۱۰)

چکیده

واحد ۲ سازند مبارک (تورنرین میانی)، در برش شهریزاد، در برگیرنده شیل و آهکهای نازک لایه است. در بخش بالایی توالي یاد شده پشته های گلی که در بردارنده رخساره های هسته (مدستون تا وکستون بیوکلاستی) و رخساره های دامنه (وکستون تا پکستون کربنوتیک) هستند، شناسایی شده اند. پشته ها با رخساره های پکستون تا گربنستون کربنوتیک (رخساره پوشاننده) پوشیده شده اند. رخساره های بخش زیرین پشته ها شیل/آهک های نازک لایه پلازیک با میان لایه های آهک دوباره نهشته شده هستند. جای گیری پشته ها در میان رخساره های ژرف تر و کم ژرف، بودن اسکلت و خرد های اسکلتی دریای باز در آنها، رنگ تیره رخساره پشته گلی و رخساره های زیرین آن و بودن جلیک سبز و ائید همگی نشانده نده پدید آمدن پشته های گلی در بالای شیب یک رمپ کربناته با انتهای پرشیب است. رخساره های پشته های گلی نشانده نده یک چرخه رسوی دسته چهارم، و استه به بخش آغازین HST، از یک سکانس رسوی هستند.

واژه های کلیدی: سازند مبارک، پشته گلی، آهک دوباره نهشته شده، رمپ با انتهای پرشیب، چرخه رسوی دسته چهارم، سکانس رسوی.

مقدمه

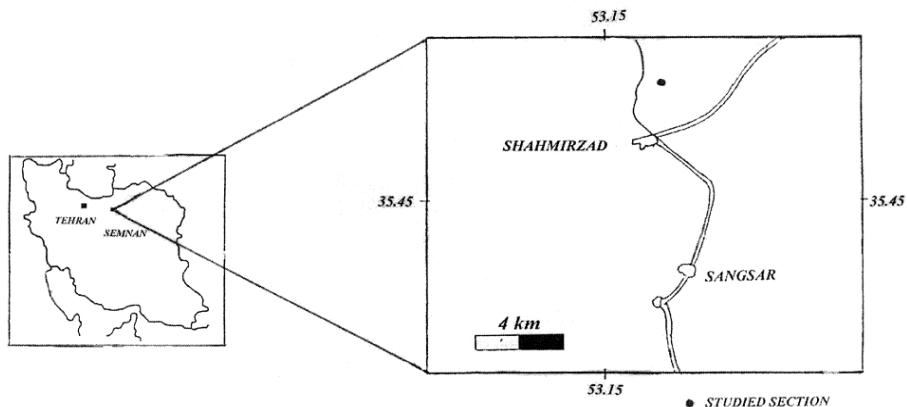
سازند مبارک (کربنیفر زیرین) بطور عمده از سنگهای کربناته ساخته شده است که در پلاتفرم‌های حاشیه واگرای پالئوتیس، در شمال گندوانا، پدید آمده است (ласمی، ۱۳۷۹). بررسی رخساره‌ها و محیط رسوبی سازند مبارک (ласمی و مهاری، ۱۳۷۲؛ زاده محمدی، ۱۳۷۰؛ لاسمی و مصدق، ۱۳۷۸؛ مصدق، ۱۳۷۹؛ لاسمی و همکاران، ۱۳۸۱) نشان داده است که این سازند در پلاتفرم کربناته رمپ و در محیط‌های پهنه کشنده تا دریای ژرف نهشته شده است. زمان کربنیفر پیشین (تورنین پیشین تا ویزین پیشین) با گسترش زیاد پشتله‌های گلی در بخش بزرگی از جهان (شمال آفریقا، آمریکای شمالی، آسیای مرکزی و اروپای باختری) مشخص می‌شود (Wilson, 1975; West, 1988). نابودی زیستی نزدیک پایان دونین واژ بین رفتن بیشتر موجودات ریف ساز (West, 1988)، به گمان قوی، به گسترش زیاد پشتله‌های گلی انجامیده است. پشتله‌های گلی نخستین بار در ول سورت (Waulsort) بلژیک شناخته شده‌اند، به همین دلیل به آنها پشتله‌های گلی ول سورتین (Waulsortian mud mounds) می‌گویند (Wilson, 1975).

پشتله‌های گلی (Mud mound) برآمدگی‌های کربناته با گل فراوان هستند که در سنگهای رسوبی فانزوزوئیک شناخته شده‌اند. پشتله‌های گلی، وابسته به بخش ژرف دریا، در سنگهای رسوبی پالئوزوئیک و ژوراسیک شناخته شده‌اند (Leinfelder, 2001; Webb, 2002) (e.g. Lasemi, 1994; Lees & Miller 1995). در ایران پشتله‌های گلی ترمبولیتی دریای کم ژرف‌ا در سنگهای کامبرین و تریاس البرز (ласمی و امین رسولی، ۱۳۷۸ الف، ب لاسمی و همکاران، ۱۳۷۷؛ لاسمی، ۱۳۷۹؛ Lasemi, ۱۹۹۵a) و پشتله گلی تیوبی فیت-سیانو ۱۳۷۶ باکتری دریایی ژرف در سنگهای ژوراسیک کپه داغ (عسکری خوراسگانی، Lasemi, 1995b) و البرز (ласمی و نادری، ۱۳۸۱) شناخته شده‌اند.

پشتله‌های گلی ساختمانهایی با اسکلت و یا خرده‌های اسکلتی شناور در گل هستند و بنابر این، ریفهای دروغین نامیده می‌شوند (Lasemi et al., 2003 ; Bourque et al., 1995) گل کربناته در پشتله‌های گلی از به تله افتادن (Trapping) گل آهکی پدید می‌آید و یا ارگانیزمهای میکروبی به گونه درجا آن را می‌سازند (Becker & Dodd, 1994; Lasemi, 1994; Lasemi et al., 1998)

هدف از این نوشته بررسی سنگهای بخش زیرین سازند مبارک در شمال شهریزاد (شکل ۱ و ۳a)، شرح رخساره‌های پشتله گلی و رخساره‌های همراه، شناسایی محیط‌های رسوبی و چینه‌نگاری سکانسی آنهاست. پشتله‌های گلی سازند مبارک در واحد ۲ این سازند

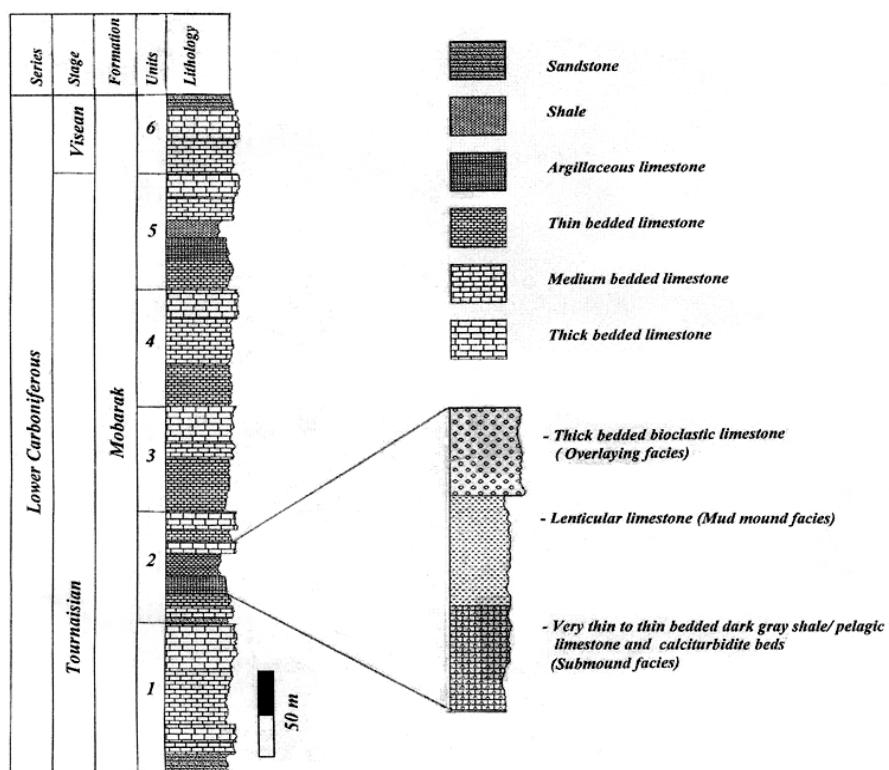
(صدق، ۱۳۷۹) به سن تورنرین میانی (Tn2) جای دارند (شکل ۲). پشته‌های یاد شده و رخساره‌های آنها بر پایه بررسی‌های صحرایی و میکروسکوپی شناسایی شده‌اند. نمونه‌برداری برای تهییه مقاطع نازک و صیقلی (۳۵ نمونه) در جهت جانبی و عمودی پشته‌های گلی انجام گرفته است. سنگهای مورد بررسی بر پایه طبقه‌بندی دانهام (Dunham, 1962) نامگذاری شده‌اند.

شکل ۱- نقشه ناحیه شمال سمنان، برش شهمیرزاد در شمال خاور شهمیرزاد دیده می‌شود.

چینه نگاری

آسرتو (Assereto, 1963) سازند مبارک را در ناحیه مبارک آباد (شمال خاور تهران) نامگذاری و اندازه‌گیری کرده است. (Bozorgnia, 1973) و مصدق (۱۳۷۹)، بر پایه فرامینیفرهای وابسته به خانواده‌های Earlandiidae، Endothyridae، Ozawainellidae و Archaediscidae، میارک را تورنرین پیشین تا نامورین پیشین مشخص کرده‌اند. سنگهای این سازند در شمال شهمیرزاد سمنان به خوبی رخنمون دارند و از سنگهای کربنا ته و شیلهای تیره رنگ ساخته شده‌اند. سازند مبارک در ناحیه یاد شده به شش واحد بخش شده است (صدق، ۱۳۷۹). در این ناحیه واحد ۲ سازند مبارک نزدیک به ۶۳ متر ستبرای دارد و در برگیرنده شیل خاکستری تیره تا سیاه با میان لایه‌های آهک پلازیک و آهک دوباره نهشته شده نازک تا خیلی نازک است که به سوی بالا به آهکهای دارای پشته‌های گلی تغییر می‌کند. واحد ۲ با مرز پیوسته در میان کرینات‌های بیو کلاستی دریایی کم ژرفای جای دارد. سن واحد ۲ سازند مبارک بر پایه فرامینیفرها (صدق، ۱۳۷۹) تورنرین میانی است.

شکل ۲- ستون چینه‌نگاری سازند مبارک در برش شهرمیرزاد، واحد ۲ از تناب شیل خاکستری تیره، آهک نازک لایه تا خیلی نازک لایه دوباره نهشته شده و رخساره‌های وابسته به پشتہ گلی ساخته شده است.

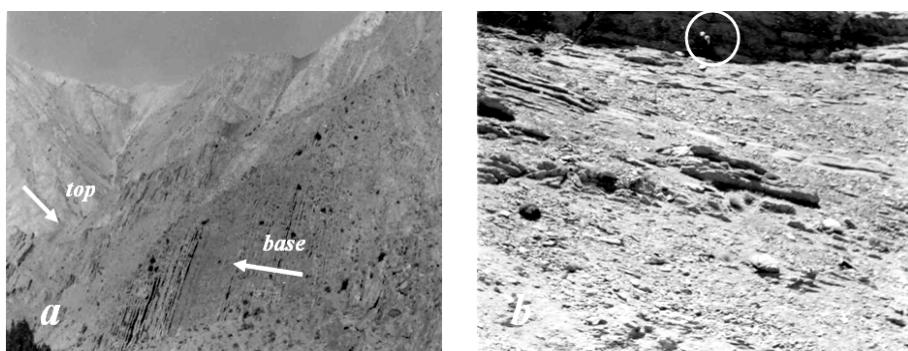
وخساره‌ها

بررسی‌های صحرایی و میکروسکوپی واحد ۲ سازند مبارک نشان می‌دهد که این واحد در بر گیرنده رخساره‌های پلازیک (شیل و کربنات) با میان لایه‌هایی از کربناتهای دوباره نهشته شده و رخساره‌های پشتہ‌های گلی به شرح زیر است:

(Sub-mound facies) MI

بخش زیرین در برگیرنده شیل و آهک پلازیک با میان لایه‌هایی از آهک دوباره نهشته شده است (شکلهای ۳b و ۴a). آهکها مد ستون تا پکستون بیوکلاستی هستند که به طور عمده از

اسپیکول اسفنج، خرده‌های کرینوئید، براکیوپد و بریوز آساخته شده‌اند (شکل ۴c,d). رخساره M1 به سوی پایین به تناوب آهکهای دوباره نهشته شده و پلازیک/شیل خاکستری تیره تغییر می‌کند. در ناحیه تویه- دروار (شمال خاور سمنان) نیز این رخساره‌ها در بخش زیرین سازند مبارک شناخته شده‌اند (ласمی و همکاران، ۱۳۸۱). بخش کربناته رخساره‌های M1 دارای لایه‌بندی نازک تا خیلی نازک بوده و دانه‌بندی تدریجی در آن تشخیص داده شده است.

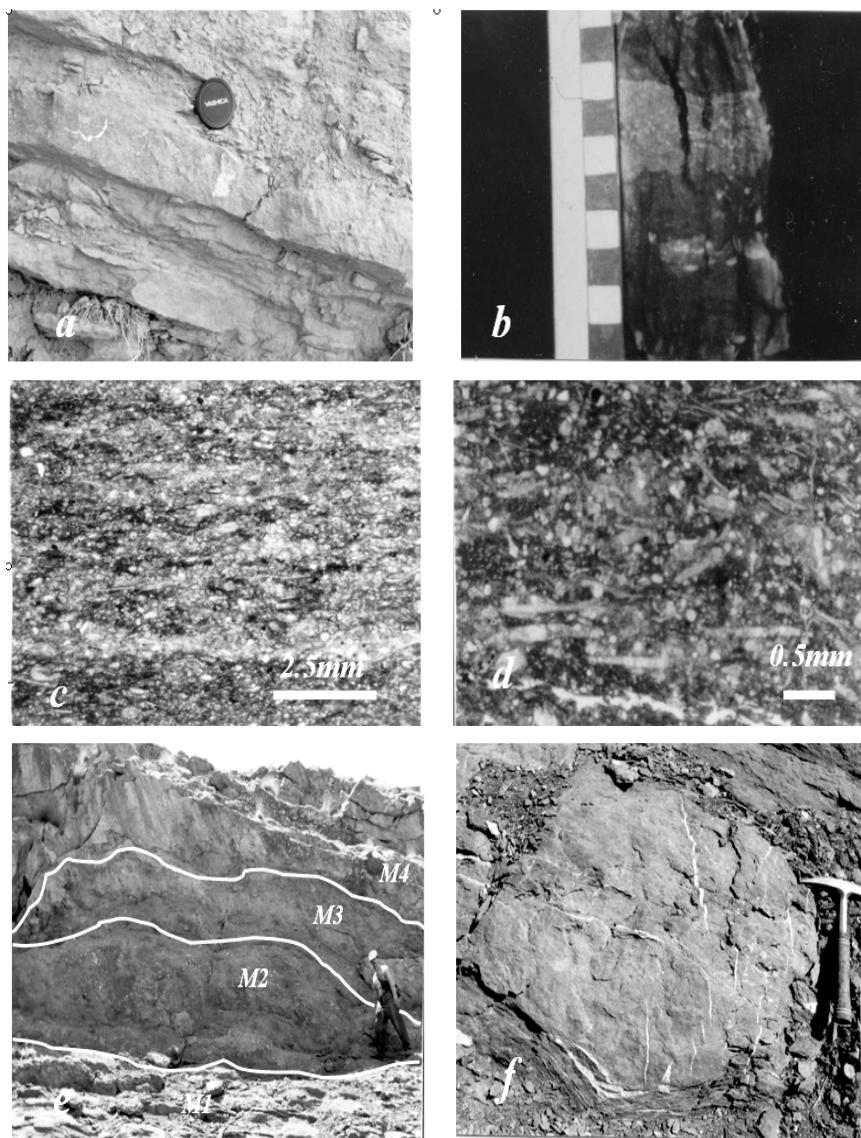
شکل ۳- (a) دورنمایی از رخنمون سازندهای جیرود (سمت راست)، مبارک و الیکا در برش شهمیرزاد (دید به سوی باخته). (b) رخساره آهک دوباره نهشته شده و پلازیک بخش زیرین پشت‌های گلی (M1) که به سوی پایین به شیل خاکستری تیره تغییر می‌کند (شخص داخل دایره برای مقیاس).

(Mound core facies), رخساره هسته (M2)

این رخساره در برگیرنده مدستون/وکستون فسیل‌دار به رنگ خاکستری تیره است و خرده‌های اسکلتی کرینوئید، بریوز آ و اسپیکول اسفنج در آن پراکنده‌اند. رخساره هسته لایه‌بندی ندارد (شکل f) و دارای ساختمان استرومکتکتیس (Stromatactis) است که به‌گونه ژئوپتال پرشده است (شکل ۵a). قالب رشته‌های میکروبی نیز در رخساره هسته تشخیص داده شده است (شکل ۵b). رخساره هسته بطور جانبی به رخساره دامنه تبدیل می‌شود (شکل e).

(Flank facies), M3، رخساره دامنه

این رخساره بیشترین گسترش را در پشت‌های گلی سازند مبارک داراست و در برگیرنده وکستون تا پکستون بیو کلاستی است که بطور عمده از ساقه و پلاک کرینوئید ساخته شده است (شکل d, c, ۵). خرده‌های برآکیوپد و بریوزوآ نیز در آن یافت می‌شود (شکل ۵e). رخساره دامنه دارای لایه‌بندی است. رخساره یاد شده با شب ۱۵ تا ۳۰ درجه رخساره هسته را می‌پوشاند.

شکل ۴- a) نمایی نزدیک از آهکهای نازک لایه دوباره نهشته شده و پلاژیک بخش زیرین پشته گلی.
b) عکس نمونه دستی از رخساره زیرین پشته گلی (مقیاس به سانتی متر). c) عکس میکروسکوپی از b . d) عکس بزرگ شده از e. e) نمایی نزدیک از پشته گلی و رخساره‌های همراه آن، از پایین به بالا توالی رسوی در برگیرنده رخساره‌های زیرین (M1)، هسته (M2)، دامنه (M3) و پوشاننده (M4) است. f) نمایی نزدیک از پشته گلی دیگر.

(Capping facies) M4، رخساره پوشاننده

این رخساره گرینستون کرینوئیدی است که در بردارنده خردنهای کرینوئید و بریوزوا/براکیوپد است. نبودن سیمان دریایی به فشردگی زیاد دانه‌ها در زمان تدفین این رخساره انجامیده است (شکل ۵).

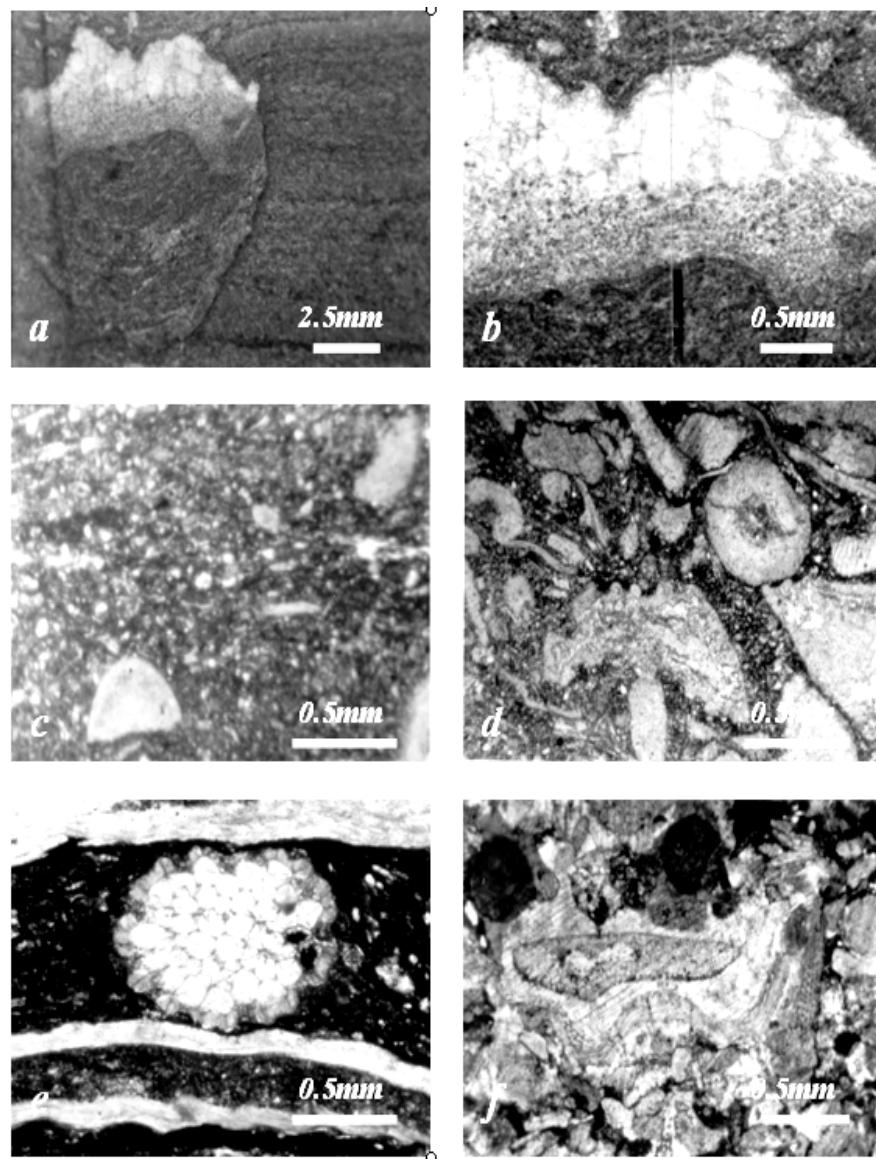
محیط رسوی و چگونگی پدید آمدن پشت‌های گلی

رخساره هسته پشت‌های گلی (M2) و همچنین رخساره‌های بخش پائینی آن (M1) در محیط به نسبت ژرف دریا، زیر پایه موج، به ترتیب در رمپ پایانی و دشت حوضه‌ای نهشته شده‌اند. در بخش رو به دریای حاشیه رمپ، رخساره گرینستون بیوکلاستی (وابسته به بخش بالای پایه موج) به تدریج به رخساره‌های پکستون بیوکلاستی (M3)، رخساره هسته پشت‌های گلی (M2) و رخساره‌های پلازیک/دوباره نهشته شده آهکی (M1) تغییر می‌کرده است. بنا بر این، محیط رسوی پشت‌های گلی بخش زیرین سازند مبارک، به گمان قوی، بخش بالای شیب (Upper slope) یک رمپ کربناته با حاشیه پر شیب (Distally steepened ramp) بوده است (شکل ۶).

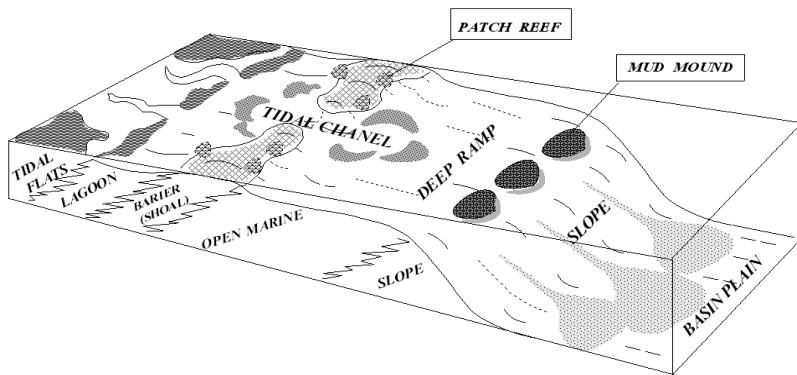
جایگیری پشت‌های در میان رخساره‌های ژرف تر و کم ژرف و بودن اسکلت و خردنهای اسکلتی دریایی باز در آنها نشان می‌دهد که پشت‌های گلی سازند مبارک در بخش بالای شیب یک رمپ کربناته با انتهای پر شیب، پدید آمده‌اند. رخساره دوباره نهشته شده آهکی با ریزش از حاشیه پلاتفرم و نهشته شدن در بخش جلوی شیب و محیط ژرف تر دریا پدید آمده‌اند (Eberli, 1991; Lasemi, 1995b). رخساره‌های دوباره نهشته شده آهکی و شیل تیره رنگ بخش زیرین سازند مبارک، در ناحیه تویه- دروار (لامسی و همکاران، ۱۳۸۱) نیز شناخته شده است. ریزش از حاشیه پلاتفرم و باز نهشته شدن آنها در بخش ژرف تر دریا، به طور عمده، در زمان بالا بودن سطح دریاها (Highstand shedding) انجام می‌گیرد (Askari & Lasemi, 1997).

(Schlager, 1992; Schlager *et al.*, 1994)

پشت‌های گلی سازند مبارک و رخساره‌های همراه آنها، بر پایه گروه‌بندی (Bourque *et al.*, 1995)، در گروه پشت‌های با کرینوئید فراوان جای می‌گیرند. رخساره‌ها و محیط پدیدار شدن پشت‌های گلی سازند مبارک با پشت‌های گلی کربنیفر زیرین حوضه رسوی ایلی نویز (Lasemi, 1994; Lasemi *et al.*, 1998, 2003)، ژوراسیک بالایی کپه داغ (Lasemi, 1995 b) و عسکری خوراسگانی، ۱۳۷۶ و البرز (لامسی و نادری، ۱۳۸۱) همسان است.

شکل ۵- (a) عکس میکروسکوپی از رخساره هسته (M2) که در آن ساختمان استرومکتیس به گونه ژئوبیتل پر شده است. (b) عکس بزرگ شده از a، به قالب رشته‌های باریک میکروبی / سیانو باکتری توجه شود. (c) وکستون کربنیئیدی در رخساره M3 (رخساره دامنه). (d) پکستون کربنیئیدی در رخساره M3 (رخساره دامنه). (e) خرده‌های صدف برآکیوپد و بریوزوا در رخساره M3. (f) گرینستون کربنیئیدی در رخساره M4 (رخساره پوشاننده).

شکل ۶- مدل رسوی سازند مبارک که پلاتفرم نوع رمپ با انتهای پر شیب است. پشته‌های گلی در بخش بالای شیب پدیدار شده‌اند (با تغییراتی از مصدق، ۱۳۷۹).

چینه‌نگاری سکانسی

رخساره‌های بخش زیرین سازند مبارک (رخساره‌های پلاژیک) بر روی یک لایه ماسه سنگی (پدید آمده در زمان پایین ترین سطح دریا) جای دارند. پیشروی به نسبت تندرست، نزدیک به پایان تورنزنین پیشین، به ژرف شدن دریا و پدیدار شدن شیلهای تیره رنگ و دارای موادآلی بخش پایینی واحد ۲ انجامیده است. این شیلهای در زمان پیش روی دریا پدید آمده‌اند و نشان دهنده دسته رخساره‌ای پیشرونده (Transgressive systems tract) TST هستند. شیلهای یاد شده، به سوی بالا، به تدریج به تناوب شیل / آهک پلاژیک و آهک دوباره نهشته شده تغییر می‌کنند. زون تدریجی یاد شده نشانده‌نده بیشترین پیشروی (Maximum flooding surface) mfs دریا است. این رخساره‌ها (M1) همراه با رخساره پشته‌های گلی (M2) بالای آنها نشانده‌نده کند شدن پیش روی دریا و پدیدار شدن دسته رخساره‌ای HST آغازی (Early highstand) هستند. کند شدن پیش روی و سکون سطح نسبی دریا در HST به پدید آمدن رسوی (Flooding surface) در این رخساره‌ها بر روی شیب حوضه و نهشته شدن در بخش پایانی رمپ و دشت حوضه‌ای جابجایی آنها بر روی شیب حوضه و نهشته شدن پکتون (Basin plain) انجامیده است. سکون سطح دریا به نهشته شدن پکتون تا گربنستون‌های بیو کلاستی واحد ۳ بر روی پشته‌های گلی نیز انجامیده و سر انجام دسته رخساره‌ای HST پایانی (Late highstand) پدیدار گردیده است. رخساره‌های پشته گلی نشانده‌نده یک چرخه رسوی دسته چهارم وابسته به بخش آغازین HST از یک سکانس رسوی (چرخه رسوی دسته سوم) هستند. بنا براین، رخساره‌های بخش زیرین، هسته، دامنه و پوشانده پشته‌های گلی به همراه واحد ۳ سازند مبارک نشانده‌نده یک سکانس رسوی هستند (ласمی و مصدق، ۱۳۷۹).

نتیجه گیری

- ۱- رخساره هسته پشته های گلی که دارای اسپیکول اسفنج فراوان همراه با ماتریکس آهکی است و نیز رخساره های بخش زیرین پشته ها نشان می دهند که محیط پدیدار شدن آنها زیر پایه موج و به گمان قوی در زیر ژرفای نفوذ نور بوده است.
- ۲- پشته های گلی سازند مبارک در بالای شیب پلاتفرم کربناته رمپ با انتهای پر شیب پدید آمده اند. رخساره های دوباره نهشته شده آهکی و شیل تیره / آهک پلازیک وابسته به کمربند رخساره ای بخش جلوی شیب و محیط ژرف دریا هستند.
- ۳- رخساره های پشته گلی نشانده نده یک چرخه رسوبی دسته چهارم وابسته به بخش آغازین از یک سکانس رسوبی اند. HST

سپاسگزاری

از داوران محترم و همچنین آقای مهندس هادی امین رسولی که این نوشتة را مطالعه کرده و نکات ارزشمندی را برای بهتر شدن آن پیشنهاد نموده اند، سپاسگزاری می شود.

References

- Askari, Z. and Lasemi, Y. (1997) *Highstand shedding of a carbonate platform: Evidence from the Middle-Upper Jurassic Chaman-Bid Formation (Lower Zuni sequence) of the Kopet-Dagh Basin, northeast Iran: CSPG-SEPM joint convention program and abstract, Calgary, Canada.* p.28.
- Assereto, R. (1963) *The Paleozoic formations in Central Alborz (Iran), Riv. Ital. Paleont.* **69(4)**, 503-504.
- Becker, M.J. and Dodd, J.R. (1994) *Depositional history of a Mississippian crinoidal mound of the east flank of the Illinois Basin, Carb. & Evap.* **9(1)**, 76-88.
- Bourque, P.A., Madi, A., and Mamet, B.L. (1995) *Waulsortian-type bioherm development and response to sea-level fluctuation: Upper Visean of Bechar Basin, Western Algeria, J. of Sed. Res.*, **B65(1)**, 80-65.
- Bozorgnia, F. (1973) *Paleozoic foraminiferal biostratigraphy of Central and East Alborz Mountains (Iran), N.I.O.C Pub., No. 4., pp 183.*
- Burke, R.R., and Lasemi, Z. (1995) *A preliminary comparison of waulsortian facies in the Williston and Illinois Basins, 7th International Williston Basin Symposium,* pp. 115 -128.
- Dunham, R.J. (1962) *Classification of carbonate rocks according to depositional texture, In: Ham, W.E.(eds.), Classification of carbonate rocks, A.A.P.G. Mem,* No. 1, pp. 108-121.
- Eberli, G.P. (1991) *Growth and demise of isolated carbonate platforms: Bahamian controversies, In:D.W. Muller, J. A. Mckenzie and H. Weissert (eds.), Controversies in Modern Geology:Evolutin of Geological Theories in*

- Sedimentology, Earth History and Tectonics, Academic Press, New York. pp. 231-248.
- James, N.P., and Bourque, P.A. (1992) *Reefs and mounds*, In: Facies models response to sea level change, Walker. R.G. & James N.P. (eds.), P. 323-347, Geological Association of Canada reprint series, pp. 323-345.
- Lasemi, Z., and Grube, J.P. (1995) *Mississippian "(Warsaw)" play makes waves in Illinois Basin*, Oil & Gas Journal, No. pp. 47-52.
- Lasemi, Z. (1994) *Waulsortian mound, bryozoan buildup and storm generated sandwaves facies in the Ullin Limestone "Warsaw"*, In: Waulsortin mounds and reservoir potential of the Ullin Limestone "(Warsaw)" in Southern Illinois and adjacent area in Kentucky, Illinois State Geological Survey, Guide book 24, pp. 33-51.
- Lasemi, Z., Norby, R.D. and Treworgy, J.D. (1998) *Depositional facies and sequences stratigraphy of a lower Carboniferous bryozoan-crinoidal carbonate ramp in the Illinois Basin, Mid-continent, U.S.A.*, In: V.P. Wright and T.P. Burchette (eds.), Geological Society, London, Special Publication, **149**, 360-395.
- Lasemi, Z., Norby, R.D., Utgurd, J.E., Ferry, W.R., Cuffey, R. and Dever, G.R. (2003) *Mississippian carbonate buildups and cool-water-like carbonate platforms in the Illinois Basin, Mid-continent U.S.A.*, In: Permo-Carboniferous carbonate platforms, Ahr,W.M., Harris, P.M., Morgan, W.A. and Somerville, I.D. (eds.), SEPM-AAPG Special Publication, **78**
- Lasemi, Y., (1995a) *Depositional systems and sequences stratigraphy of the Cambro-Ordovician Mila Formation in the Alborz Mountains*, Northern Iran, 1st SEPM Congress on Sedimentary Geology, pp. 82.
- Lasemi, Y. (1995b) *Platform carbonates of the Upper Jurassic Mozduran Formation in the Kopet Dagh Basin, NE. Iran, Facies, paleoenvironments and sequences*, Sedimentary Geology **99**, 151-164.
- Lees, A. and Miller, J. (1995) *Waulsortion banks*, In: *Carbnate mud mound, their origin and evolution*, Monty C .L.V. and D.W.I. Bosence. & B. K. Pratt (eds), Publisher International Assoc. of Sed. Spec. Publ. **23**, 191 –271.
- Leinfelder, R.R. (2001) *Jurassic reef ecosystem*, In: G.D. Stanley (eds.) The history and sedimentology of ancient reef systems, Kluwer Academic /Plenum publisher, New York, pp. 251-309.
- Schlager, W. (1992) *Sedimentology and sequences stratigraphy of reef and carbonate platforms*: A.A.P.G. Continuing Education Course Notes 34, 71pp.
- Schlager, W., Reijmer, J.J.G. and Droxler, A. (1994) *Highstand shedding of carbonate platforms* , J. of Sed.Res. **B64**, 270-281.
- Webb, G.E. (2002) *Latest Devonian and Early Carboniferous reefs: Depressed reef building after the Middle Paleozoic collapse*,In: SEPM Special Publication, **72**, 239 -269.
- West, R.R. (1988) *Temporal changes in Carboniferous reef mound communities*, Palaios, **3**, 152-169.
- Wilson, J.L. (1975) *Carbonate Facies in Geologic History*, New York, Springer-Verlag, 471 pp.

- زاده محمدی، م.ع. (۱۳۷۰) محیط رسویی و میکروفارسیس های سازند مبارک در کوه ازوم (جاجرم)، پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه زمین شناسی دانشگاه تهران، ۹۵ صفحه.
- عسگری خوراسگانی، ز. (۱۳۷۶) سنگ شناسی و محیط رسویی سازند چمن بید (شمال مشهد) و سازندهای چمن بید و مزدوران در نزدیکی نایابا (شمال جاجرم)، حوضه رسویی کپه داغ، شمال شرق ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران- شمال، ۹۵ صفحه.
- ласمی، ی. (۱۳۷۹) رخسارهای و محیط‌های رسویی و چینه‌گاری سکانسی نهشته سنگ‌های پرکامبرین بالای ویا لشوزوئیک ایران، سازمان زمین‌شناسی و تحقیقات معدنی کشور، ۱۸۰ صفحه.
- ласمی، ی. و امین رسولی، م. (۱۳۷۸) (الف) رخسارهای، محیط رسویی و سکانسهاي عضویات ۱ و ۲ سازند میلا در البرز شرقی، فشرده مقالات هجدهمین گردهمایی علوم زمین، تهران، سازمان زمین‌شناسی، ص. ۹۳-۹۷.
- ласمی، ی. و امین رسولی، م. (۱۳۷۸) (ب) بررسی رخسارهای، محیط‌های رسویی و چینه‌شناسی توالی‌های واحد‌های شیلی و کوارتزیت بالای سازند لالون در منطقه تویه- درواز، فشرده مقالات سومین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، شیراز، ص. ۵۶۹-۵۶۷.
- ласمی، ی.، سعیدی، ع. و قوجی اصل، ا. (۱۳۸۱) رخسارهای و محیط رسویی سازند مبارک در ناحیه در وار(خاور تویه- درواز)، جنوب باختر دامغان: فشرده مقالات ششمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، کرمان، ص. ۵۶۹-۵۶۷.
- ласمی، ی.، لطف‌پور، م. و طهماسبی، ع. (۱۳۷۷) بررسی رخسارهای ترمبولیتی ایران از دید گاه پائلو اکولوژی و چینه‌شناسی‌های توالیها، فشرده مقالات دومین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، مشهد، ص. ۴۰۷-۴۰۲.
- ласمی، ی. و نادری، ا. (۱۳۸۱) رخسارهای و محیط‌های رسویی سازند دلیچای و لار در منطقه پلور، فشرده مقالات ششمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، کرمان، ص. ۵۷۲-۵۷۰.
- ласمی، ی. و مصدق، ح. (۱۳۷۸) میکرو فاسیس‌ها و محیط رسویی سازند مبارک در البرز مرکزی؛ معرفی پشته های گلی (*Waulsortian mounds*) در محیط رسویی رمپ عمیق، فشرده مقالات سومین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، شیراز، ص. ۵۴۸-۵۴۶.
- ласمی، ی. و مصدق، ح. (۱۳۷۹) چینه‌گاری سکانسی (*Sequence stratigraphy*) سازند مبارک(کربنیفر زیرین) در البرز مرکزی(حوضه رسویی پالئوتیس)، فشرده مقالات چهارمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه تبریز، ص. ۲۰۶-۲۰۹.
- ласمی، ی. و مهاری، ر. (۱۳۷۲) میکرو فاسیس‌ها و محیط رسویی سازند مبارک در خاور تهران، نشریه علوم دانشگاه تربیت معلم، جلد ۵ آ شماره ۱ و ۲، ص. ۸۶-۷۶.
- صدق، ح. (۱۳۷۹) میکرو فسیلهای، رخسارهای، محیط‌های رسویی و چینه‌گاری سکانسی سازند مبارک (کربنیفر زیرین) در البرز مرکزی، پایان نامه دکتری(Ph.D)، دانشگاه تربیت معلم تهران، ۲۶۹ صفحه.